

Älskade pappa, mamma och systrar små!

Kunnen ni tänka hvilka glada tankar jag f. m. har? Jo jag tänker på att resa på bröllop! Ingen resa till H-fors till vännen Augustas bröllop! Det är visst sant att jag just icke är riktigt bröllopsrustad men i betraktande af två saker tycker jag ändå att jag kan fara: Först den att det blir ett riktigt litet bröllop: förnär: br. och sedan att detta tillfälle för oss sex gamla vänner att åter vara tillsammans icke bör försummas för en så simpel sak som hurudan klädning jag har. Jag tänker ta min grönlina barège som jag fick af mamma och laga en riktigt fin krage öfver i brickan så går jag väl ändå an. Min hvita alpaka är så gul att den ej duger vid dager. Miki och Elsa tar jag med så är här hemma litet mindre besvär, det är nu också sista gngen Miki

som Allt ingenting kostar, derför måste jag
passa på. Och så kommer jag att vara
hela 4 dagar borta: reser onsdag morgon
 $\frac{1}{2}$ 8 härifrån och är här tillbaka lördagkvällen
 $\frac{1}{2}$ 11. Jag gläder mig så mycket att få träffa
alla vänner och tycker att jag tagit god
tid på mig för att hinna hälsa på Adèle,
Fanny, Rabergs och moster Olga, förutom de
närmaste. Måtte det nu vara vackert väder,
så att jag också kan ta barnen med till
vännerna, det vore så roligt. En sådan
var man har jag som låter mig resa
att roa mig och han blir hemma och
sköter hushållet. Ingrid är g. svar att
sköta om hon bara får vara frisk,
hon sover sina nätter i ro och bara
hon får om dagen får sin mat i tid
och hålles torr och ren så är hon utom-
snäll. En liten var unge är hon också
likasom de andra ha varit och det är
säkert att nog skulle också vi tycka
om henne t. o. m. fast hon inga lockar
har, som alla de andra ha. Det är

riktigt märkvärdigt, tycker jag, att hon
ej har fått lockar — det är alldeles spik-
rakt och klippt jämt i pannan så som
det nu är modernt också bland stora.

De andra barnen ha så börjat att pr-
ta finska med Ingrid, att det är riktigt
lustigt att höra. Och Miki talar ändå
till temmeligen riktigt, men Elsa har
bildat sina egna ord sådana som:
"tule nyt leikaman" och "Essa on niin
siki" (eller soki som hon uttalar det) I dag
sade hon också: "Essa mene Helsingille".

Någ tycks hon ha reda på just det karak-
teristiska i finskan nemligen ändelser-
na fast hon ej alltid använder dem på
rätt. Jag måste just berätta huru vik-
tigt och alvarligt Miki hade morfars
ord i brefvet till honom på hjertat.

Hvar gång det uppstår något snabb bland
syskonen är Miki den första att ge ef-
ter emedan "morfars skref att Miki
skulle vara snäll och artig mot syskon-
na". Till middagsbordet lyfter han

alla stolar, vid frukostbordet står han
i myölkken åt Karin och Elsa och Heikki
först och i allmänhet hvar det passar
säger han alltid: Miki kommer ihåg
hvad morfar skref. Ja han har på
denne sista vecka blifvit så innerligen
söt att jag tror man får söka hans make
Men kanske tro alla mammor så om
sina småttingar. En dag redan före
morfars brefsade han: nu skall Miki
försöka att inte vara snål, och det
har han verkligen sedan dess så bju-
dit till, att det varit riktigt snällt rö-
rande ibland att se hans sjäffbeher-
ning. Och kom^{mer} han emellanåt att begä-
ra något af gammal vana så säger
han alltid strax: oj Miki glömdes! och
går bort. Gud låte det fortfara! Någ
är Karin också en snäll "stora syster" som
hjälper de mindre det de behöfs och leker
snällt med Ingrid. Hon har fått lof att
komma med till H-fors då mamma reser
för att taga emot mormor och morfar, der